

Bayer Zsolt: Marx, Engels, Lenin, Hitler (2. rész)

2024 február 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Adolf Hitler aszkéta volt. Alig evett, elvolt kicsike kenyéren és tejen, amúgy vegetáriánus volt, alkoholt nem ivott, legfeljebb nagy ritkán egy kis sört, azt is leginkább azért, mert a sörivás hozzátartozott a német férfi imázsához.

Szóval igazából csak azért evett, hogy legyen ereje tovább dolgozni, soha nem az élvezet kedvéért. De az állatokat imádta, kutyájáért rajongott.

S amiért még rajongott, az a hadsereg.

„Az egyetlen olyan id? volt, amikor nem voltak gondjaim: a hat év a hadseregben; ott mindennel kiszolgálták az embert, koszttal csakúgy, mint kvártéllyal" – vallotta baka-, illetve tizedes éveir?l. S hogy mennyire tökéletes katona volt, azt ez a vallomása igazolja legtökéletesebben: „A feletteseket tisztelni, senkinek nem ellentmondani, vakon engedelmeskedni."

Ez a hitvallás rezonált leginkább a német néplélekkel. És az osztrák tizedes nagyon értette azt a néplelket. Egy adott történelmi helyzet, továbbá eme értése a német népléleknek tette lehet?vé, hogy Adolf Hitler Németország teljhatalmú ura legyen.

Hitlernek és a náciknak – éppúgy, mint a kommunistáknak – nagyon is határozott elképzeléseik voltak arról, miképpen jön el a szép, új világ, a szabadság, egyenl?ség, testvériség világa, az „igazságos társadalom". ?k úgy gondolták, ennek elengedhetetlen feltétele bizonyos emberfajták – konkrétan a zsidók, a cigányok és egyéb „alsóbbrend?" fajták – kiirtása, s ezután a „fels?bbrend?" faj, a német csodálatos harmóniában, békességben és jólétben fog élni.

Adolf Hitler leggy?löltebb emberfajtája a zsidó volt. És akkor itt álljunk meg egy pillanatra, és tegyük fel a kérdést: olvasott-e Hitler Marxot? Id?r?l id?re feltesszük ezt a kérdést, de soha nincs rá egyértelm? válasz. Pedig van. Ugyanis Marx, akinek mindkét nagyapja zsidó rabbi volt, és elvtársa, Engels sok egyéb mellett ilyesmiket írtak Hitler el?tt a zsidókról: „Milyen megható! Bauer urat Krotoschinból olyannyira igénybe vette a részvétel a lengyel nép jöv?jében, hogy szeretne »fátylat borítani« annak múltjára; a porosz szoldateszkának, a zsidóknak és a német-lengyeleknek a barbárságaira." (Neue Rheinische Zeitung)

Továbbá: „A kufár, aki összeesküdött az abszolutizmussal, ismét meghódította Olaszországot. Ezért aztán Bécsben senki nem ujjong a visszahódítás miatt, csak a t?zsde zsidó kufárjai. Európa lakossága elzsidósodott, az európai emberiség átadta magát annak a hitnek, hogy egyedül a pénz boldogít, elveszítve ezzel minden bels? erkölcsi tartást. Ezzel a hitével megtagadott minden haladást, a szabadságot pedig teljesen meg fogja fojtani." (Neue Rheinische Zeitung)

Aztán: „Hogy mennyire helyes volt részemr?l feltételezni a demokratikus zsidó sajtónk besúgási tevékenységét, bizonyítják úgynevezett demokratikus lapjaink magyarországi levelez?i. Amit ?k burzsoának neveznek, az nálunk a zsidók, akik magukhoz ragadták a demokratikus irányítást. Ez a zsidóság mindazonáltal még tízszerte alávalóbb, mint a nyugat-európai burzsoázia, mivel a népeket megtéveszti a demokrácia színlelt, t?zsdebélyeget visel? álarca mögé rejt?zve, holott célja a kufárdespota uralma alá hajtani ?ket. Mindenütt, ahol a demokrácia lapja a butaság, a zsidó kufárkodás és pozícióhajhászás szemtelensége, még sokra fogja vinni." (Neue Rheinische Zeitung)

S még nincs vége: „Lassalle. Kár lenne a fickóért, nagy tehetsége miatt, de ez már mégiscsak sok. Mindig is olyan ember volt, akivel pokolian kellett vigyázni: mint igazi, szláv határról való zsidó, mindig készen állt arra, hogy pártügyekkel mindenkit kihasználjon a magáncéljaira. Meg ez a lázas igyekezet, betörni az el?kel? világba, felkapaszkodni: ha csak látszatra is, elkend?zni a szutykos breslaui zsidót mindenféle pomádéval és mázzal, ez mindig ellenszenves volt nekem." (Engels levele Marxhoz)

Marx pedig így válaszolt erre a barátjának: „Lassalle, a zsidó nigger (…). Nos, a zsidóságnak és a germánságnak efféle egyesülése a négerszer? alapszubsztanciával szükségképpen furcsa produktumot hoz létre. A fickó er?szakossága is niggerszer?." (Marx levele Engelshez)

S végül még egy idézet Marxtól, aki így ír Az orosz kölcsön cím? cikkében: „Úgy véljük, minden tirannus mögött egy zsidó áll, ahogy minden pápa mögött egy jezsuita. Valóban, az elnyomók vágyódásai reménytelenek lennének, ha nem lenne egy sereg jezsuita, hogy elfojtsa a gondolkodást és egy maroknyi zsidó, hogy kifossza a zsebeket." (Karl Marx: Az orosz kölcsön)

Nos, akkor tegyük fel újra a kérdést: olvasott-e Hitler Marxot? Ugyanis Marxék antiszemitizmusa és féktelen zsidógy?lölete nála köszön vissza vegytisztán, és csap át tömeggyilkosságokba. És azért is fontos ez a kérdés, mivel napjainkban reneszánszát éli a marxizmus (s mint látjuk, a leninizmus!), s a marxisták büszkén hirdetik, hogy ?k marxisták. Amikor pedig szembesítik ?ket ezekkel az idézetekkel, akkor legfeljebb annyit tudnak válaszolni,

hogy Marxék „csak” osztályalapon gy?lölték a zsidókat mint „burzsoákat”, és az egészen más.

Érdekes. Azért érdekes, mert a hitlerájban pontosan ugyanez a harácsoló, a népet kifosztó, burzsoá zsidó nagyt?kés és boltos volt az archetípus, aki minden alkalommal megjelent a Völkischer Beobachter címlapjain. Hát akkor? Na ugye.

Mindenesetre szögezzük le: Hitler nem volt a szabadság barátja, mégis németek millió érezték úgy, hogy felszabadultak. Munkához jutottak, keresetük lett, el tudták tartani a családjukat, elmúlt a fejük fel?l a gazdasági világválság és a szövetségesek által rájuk kényszerített elviselhetetlen jóvátétel iszonyata, a weimari köztársaság borzalmas nihilizmusa és üressége, és soha többé nem köphette le ?ket senki csak azért, mert németnek születtek.

És jött a kristályéjszaka, a koncentrációs táborok, a hullahegyek valósága és felfoghatatlan rémsége, majd az újabb háború és negyvenmillió halott.

Hitler pedig tejen és kenyéren élt, örömtelenül evett, csak azért, hogy legyen ereje dolgozni. S még arra is volt energiája, hogy már kancellárként kitiltsa a német kiállítótermekb?l a „degenerált”, „zsidó-néger” hatást tükröz? m?veket. Csak azt tudnám, ezt a párosítást hol, kinél olvashatta…

S persze volt numerus clausus, vagyis kizárták a zsidókat az egyetemekr?l, hogy legyen hely a német fiataloknak, az „árjáknak”. Lehetett bel?lük mérnök, orvos, katonatiszt, gyárigazgató vagy akár kormánytag. Erre azel?tt semmi esélyük sem volt.

Nos, kedves „kispolgárok”, remélem, kezditek kapizsgálni, mir?l is van itt szó valójában.

Ugyanarról van szó. Ugyanazokról a világmegváltó, gátlástalan elmebetegekr?l és gazemberekr?l, akik a XX. században legyártottak száznegyvenmillió hullát, miközben a szép, új, igazságos jöv?r?l áradoztak, és lelkesen lobogtatták a szabadság, egyenl?ség, testvériség zászlaját.

Csak az egyikfélénél bizonyos társadalmi osztályoknak nem járt mindezekb?l semmi, a másikfélénél meg bizonyos emberfajtáknak. Viszont az egyik sokat tanult a másiktól.

Most viszont azt akarják éppen elhitetni veletek, hogy a marxisták–leninisták jóságos törpapák voltak, akiket illik ismerni, a nácik viszont tömeggyilkos, népirtó szörnyetegek, akiket nem szabad ismerni. És azt is el akarják hitetni veletek, hogy majd ti, ti lesztek az új marxisták–leninisták, akik majd…

Mert „Leninnek nem sikerült igazságot tennie. De a te nemzedékedben már valószín?leg ott vannak azok, akik újra meg fogják próbálni.”

Ma még talán fel sem fogjátok, micsoda alávaló gazemberek írogatnak nektek ilyesmiket. De egyszer majd rá fogtok döbbenni.

Csak nehogy akkor már túl kés? legyen.

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Ajánló